

โอวาทอะมีรุลหัจญ์สำหรับหุญาจญ์
ในวันที่เจ็ดซุลหิจญะฮฺ ฮ.ศ.1428

เรียบเรียงโดย
ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา
อะมีรุลหัจญ์ ฮ.ศ.1428

แปลโดย ซุฟอัม อุษมาน

islamhouse.com

1428 - 2007

คำนำ

ต้นฉบับเดิมของหนังสือเล่มนี้เป็นคำสั่งเสียของอะมีรุลหัจญ์ไทย ที่ให้ไว้กับบรรดาหุจญาญ์ในหัจญ์ปี ฮ.ศ. 1428 เนื้อหาของหนังสือเป็นการเล่าถึงแบบอย่างวิธีการทำหัจญ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ทั้งนี้ได้เรียบเรียงเป็นหัวข้อย่อยเล็กๆ ที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย

ขออัลลอฮุทรงประทานผลตอบแทนแก่ผู้เรียบเรียงและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ และขอทรงทำให้เป็นประโยชน์แก่มุสลิมทุกคนด้วยเทอญ อามีน

ทีมงานภาษาไทย อิสลามแฮนด์.คอม

โอวาทอะมีรุลหัจญ์สำหรับหุจญาญ ในวันที่เจ็ดชุลหัจญะฮฺ ฮ.ศ.1428

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتَتُوبُ
إِلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. اللَّهُمَّ
صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ، أَمَا بَعْدُ:

เหล่าหุญาญญ์ผู้เป็นอาคันตุกะแห่งอัลลอฮ์ที่รักทุกท่าน ..

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر.

لا إله إلا الله هو الله أكبر، الله أكبر والله الحمد.

อัลหัมดุลิลลาฮฺ ขณะนี้เราได้อยู่ในวันที่เจ็ดของเดือนซุล
หิจญะฮฺ 1428 ณ มหานครมักกะฮฺ อัล-มุกัรรอมะฮฺ ในฐานะแขก
ของอัลลอฮ์ผู้มีเกียรติพร้อมๆ กับพี่น้องเป็นล้านๆ คนจากทั่วทุกมุม
โลกซึ่งล้วนเป็นอาคันตุกะของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาทั้งสิ้น ต่างคนต่าง
เตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่การบำเพ็ญหัจญ์ในวันรุ่งขึ้น วันที่แปด
ซุลหิจญะฮฺ อีนาฮอัลลอฮฺ

ในวันที่เจ็ดเพียงนี้ ครั้งที่ท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลิม ทำพิธีหัจญ์วะดาอนั้น ท่านรอซูลเคยให้เทศนาที่อุละมาฮ์
ส่วนใหญ่ถือว่าเป็นหนึ่งในชุดคุณบะฮฺหัจญ์ของท่าน แต่อุละมาฮ์
มัซฮับหั่นบะลีถือว่าเป็นเพียงโอวาทและคำตักเตือนปกติของท่าน
เท่านั้น

เทศนาของท่านในวันที่เจ็ดนั้น ประกอบด้วยคำชี้แจงที่ท่าน
ได้สอนประชาชาติของท่านเกี่ยวกับวิธีการทำหัจญ์และการ
เตรียมพร้อมสำหรับวันที่แปดที่เรียกว่า วันตริวียะฮฺ ในวันรุ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่อยากจะให้โอวาทที่ประกอบด้วย คำชี้แจงและคำตักเตือนแก่ตัวข้าพเจ้าเองและบรรดาหุญาจณฺ์ที่รักทุกท่าน เกี่ยวกับชฺุณนะสุหรือแนวทางของท่านรอสฺุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ในการประกอบพิธีหัจญฺ์ รวมทั้งจะกล่าวถึงเนื้อหาสาระคฺุฎบะฮฺของท่านรอสฺุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ทั้งสี่ครั้งตลอดการทำหัจญฺ์ของท่าน นั่นคือ คฺุฎบะฮฺในวันที่เจ็ด วันที่เก้า วันที่สิบ และวันที่สิบสอง โดยจะอาศัยความเห็นของอูลมะมา็ลควมคู้กันไปใน การอธิบาย โดยเฉพาะจากอูลมะมา็ลในสังกัดมัชฮับซาฟีอี

ด้วยความหวังอย่างยิ่งว่าอัลลอฮฺจะประทานเตาฟีกแก่ทุกท่านให้ได้รับ หัจญฺ์ มับรูร

« اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا ، وَسَعِيًّا

مَشْكُورًا ، وَذَنْبًا مَغْفُورًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا »

พี่น้องหุญาจณฺ์ที่รักทุกท่าน ..

วันพรุ่งนี้คือวันตํริวิยะฮฺ เป็นวันที่ท่านรอสฺุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม พร้อมกับเหล่าเศาะหาบะฮฺของท่าน เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุม เริ่มเคลื่อนย้ายออกไปยังมินาด้วยการครองอิหฺรอมและเนียตเจตนาทำหัจญฺ์

ในวันตํริวิยะฮฺ ไม่มีเศาะหาบะฮฺคนใดที่ต้องการทำหัจญฺ์ค้างอยู่ในมักกะฮฺเลยแม้แต่คนเดียวหรือมีเจตนาไม่ยอมออกไปยังมินา

อิมามมัซฮับต่างๆ รวมทั้งอิมามอัช-ชาฟีอีย์และอุละมาอ์ในมัซฮับใน
ชาฟีอีย์เอง ถือว่าเป็นชุนนะฮฺให้ผู้นำกลุ่มพหุญาญญ์ของตนออกไป
ยังมีนา ในช่วงเวลาระหว่างหลังจากละหมาดศุบห์จนกระทั่งตะวัน
คล้อย

อุละมาอ์บางส่วนเห็นว่าเป็นการมักรูฮฺที่ผู้ทำหัจญ์จะค้างอยู่ที่
มักกะฮฺในวันตรียะฮฺจนกระทั่งตะวันตกดินหากปราศจากเหตุจำเป็น

อิมาม อัน-นะวะวีญ์ เห็นว่าการไม่ไปมีนาในวันตรียะฮฺ หรือ
การมุ่งไปยังทุ่งอะเราะซะฮฺเลยในวันตรียะฮฺ เป็นการกระทำที่ไม่ดี
เพราะขัดกับแนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม
ในขณะที่อิมาม มาลิก เห็นว่า การกระทำนั้นเป็นมักรูฮฺ

ที่มินา ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ละหมาด
ซุฮฺรพร้อมญะมาอะฮฺในเวลาด้วยการย่อ(ก๊อศร์)แต่ไม่รวม(ญัมอุ)
กับอัสร์ ท่านละหมาดอัสร์ มัฆริบ อิซาอ์ และศุบห์ ที่มินาในเวลาของ
ละหมาดแต่ละครั้งพร้อมญะมาอะฮฺ โดยการย่อแต่ไม่รวม(เฉพาะ
ละหมาดที่ย่อได้) และท่านพักค้างคืนที่นั่น

นอกจากท่านจะทำตัวอย่างด้วยการพาเศาะหาบะฮฺออกไป
ยังมีนาในวันตรียะฮฺแล้ว ท่านยังได้สั่งด้วยวญนะของท่านอีกว่า
"ผู้ใดที่สามารถละหมาดซุฮฺรที่มินาในวันตรียะฮฺได้ เขาก็จง
ทำ"

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่เชิญชวนพี่น้องทั้งชายและหญิงผู้ เป็นแขกของอัลลอฮฺทุกท่าน มาร่วมกันสนองคำสั่งของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และปฏิบัติตามแนวทางของท่าน ซึ่งเป็นแนวทางที่อิมาม อัช-ชาฟีอีย์ เองก็ได้ทำตามในการประกอบพิธี หัจญ์ และยังได้สั่งให้ผู้ติดตามในมัซฮับของท่านให้ปฏิบัติตาม แนวทางของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม อย่างสุด ความสามารถในการประกอบพิธีหัจญ์ และนี่เป็นสิ่งที่หุจญาญ์ ทั้งหลายในมัซฮับต่างๆ จากทั่วโลกปฏิบัติกันในวันตรียะฮู

ฎุญฟุรเราะห์มาน (แขกของอัลลอฮฺ) ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ..

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ค้างคืนที่มินาใน คืนของวันที่เก้า(วันที่แปดค่ำลง) ท่านได้ละหมาดศุบห์ที่มินาในเช้า วันที่เก้า หรือวันอะเราะเราะฮฺนั้นเอง หลังละหมาดท่านนั่งพักครู่หนึ่ง จนกระทั่งตะวันขึ้น แล้วท่านก็สั่งให้กางเต็นท์ ณ ที่ซึ่งเรียกว่า นะมิ เราะฮฺ ซึ่งอยู่ติดกับทุ่งอะเราะเราะฮฺ แล้วท่านก็เดินทางออกจากมินา ไปยังที่ตั้งของเต็นท์นั้น ท่านพักอยู่ในเต็นท์ที่นะมิเราะฮฺจนกระทั่ง ตะวันคล้อย จากนั้นก็ขึ้นภูที่ชื่อ อัล-กือศวาว์ ของท่านไปยังกลาง วาดียฺ อูเราะนะฮฺ ซึ่งอยู่บริเวณชายขอบของทุ่งอะเราะเราะฮฺ

ระหว่างเดินทางจากมินาสู่อะเราะเราะฮฺนั้น เคาะหาบะฮฺ บางส่วนก็กล่าวตักบีร์ อีกบางส่วนก็กล่าวตัลบียะฮฺ ในขณะที่ท่านนบี

ศีลลัลลอสฺ อะลัยฺหิ วะสัลลัม ก็ไม่ได้ปฏิบัติเสขการกล่าวทั้งสองประการ นั้นแต่อย่างใด

ข้อควรจำประการหนึ่งก็คือ นะมิเราะฮฺ และ อุเราะนะฮฺ ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของอะเราะพะฮฺ ดังนั้นจึงไม่ถูกต้องที่จะวุฎูอฺ ณ ที่ทั้งสองนี้

มัศยิด อิบรอฮีม (มัศยิดนะมิเราะฮฺ) ที่อะเราะพะฮฺในปัจจุบันนี้ ส่วนหน้าถือว่าเป็นเขตอุเราะนะฮฺซึ่งถือว่าไม่ถูกต้องถ้าจะวุฎูอฺในบริเวณนั้น แต่ส่วนหลังของมัศยิดถือว่าอยู่ในเขตอะเราะพะฮฺซึ่งสามารถใช้เป็นที่วุฎูอฺได้ .. วัลลอฮฺ อะอฺลัม

คุณบะฮฺและละหมาดในวันอะเราะพะฮฺ

ณ บริเวณอุเราะนะฮฺนี้เอง ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฺหิ วะสัลลัม ได้กล่าวคุณบะฮฺแก่ผู้ร่วมพิธีหัจญ์ทุกคน โดยได้กล่าวเน้นในคุณบะฮฺนั้นถึงประเด็นสำคัญหกประการ นั่นคือ

1. แท้จริงแล้ว เลือดเนื้อ ทรัพย์สินสมบัติ และเกียรติของผู้ศรัทธา เป็นสิ่งต้องห้ามจากการละเมิดล่วงล้ำอย่างอธรรมโดยเด็ดขาด
2. การกระทำเยี่ยงญาฮิลียะฮฺ (ที่ไม่มีรากฐานในอิสลาม) ล้วนถูกปฏิเสธจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฺหิ วะสัลลัม
3. ริบา (ดอกเบี้ย) ถือว่าเป็นญาฮิลียะฮฺที่อิสลามปฏิเสธ

4. ท่านสั่งเสียให้ทำดีกับสตรี ให้สิทธิต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งดีงามต่าง ๆ ในอิสลามแก่พวกนาง ให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ทั้งชายและหญิงต้องร่วมกันรักษาเกียรติของสตรีเพศ
5. มรดกของท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสัลลัม ที่เหลือฝากไว้แก่ประชาชาติของท่าน ผู้ใดที่ยึดมั่นกับมรดกนี้เขาก็จะได้พบกันสันติสุขและไม่มีวันหลงทาง มรดกนั้นก็คืออัลกุรอานและซุนนะฮฺ ซึ่งซุนนะฮฺนั้นก็คือตัวอธิบายอัลกุรอานและเป็นภาคปฏิบัติของอัลกุรอานนั่นเอง
6. วาญิบ(จำเป็น)ต้องเผยแพร่คำสอนของอัลลลอฮฺ ที่รับมาจากท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสัลลัม แก่มวลมนุษย

หลังจากที่ท่านกล่าวคุฏบะฮฺเสร็จ บิลาล เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ก็อะซานพร้อมอิกอมะฮฺ ท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสัลลัม ได้นำละหมาดซุฮฺร จากนั้นก็อิกอมะฮฺอีกครั้งและท่านก็นำละหมาดอัศร์ โดยได้ย่อทั้งสองละหมาดและรวมเป็น *ญุมอ์ ดักดิม* ท่านไม่ได้กล่าวตัสบีหฺ์ใดๆ ระหว่างสองละหมาดนั้น

อัน-นะวะวี๋ย กล่าวว่า "ประชาชาติมุสลิมเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮฺ อะลียฺฮิ วะสัลลัม และเหล่าเศาะหาบะฮฺ

เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุม ได้ละหมาดซุฮฺร์และอัสร์ที่อะเราะพะฮะฮ์ด้วยการ กือศร์(ย่อ)และญัมอ(ละหมาดรวม) เพียงแต่ได้ขัดแย้งกันในประเด็น เกี่ยวกับสาเหตุเท่านั้น บ้างก็ว่าเหตุที่กือศร์และญัมอนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพิธีในการบำเพ็ญหัจญ์ บ้างก็ว่าเหตุที่กือศร์และญัมอนั้นเพราะ ถือว่าอยู่ในการเดินทาง หมายความว่า การย่อและรวมที่ว่านี้ให้ทำ เฉพาะผู้เดินทาง ไม่ใช่ผู้ที่อาศัยอยู่ประจำเป็นชาวมักกะฮะฮ์" (ดู *ซัรห์ เสาะฮีหฺ มุสลิม* ของ อัน-นะวะวียฺ 8:185)

อิมาม อัช-ชาฟีอีย์และอุละมาอ์ในมัซฮับชาฟีอีย์กล่าวว่า "หุจญาจญ์ที่มาจากนอกมักกะฮะฮ์ เมื่อพวกเขาพักที่มักกะฮะฮ์สี่วัน(ขึ้นไป)ให้พวกเขาละหมาดเต็ม(โดยไม่ย่อ) แต่เมื่อพวกเขาออกจากมักกะฮะฮ์ในวันตัวริยะฮ์(วันที่แปด)ไปยังมินา โดยมีเจตนาว่าจะกลับไปยังถิ่นฐานเดิมหลังจากเสร็จหัจญ์แล้ว อนุญาตให้พวกเขาละหมาดย่อ นับตั้งแต่พวกเขาออก(จากมักกะฮะฮ์สู่มินา)" (ดู *อิติบายะฮ์ อัศ-สาละก อิลลา อัล-มะชาอิบ อัล-อรับะอะฮ์ ฟิ อัล-มะนาสิค* ของ อิบญุญะมาอะฮ์ 3:978)

ด้วยเหตุนี้ เป็นที่ชัดเจนว่า ความเห็นของมัซฮับชาฟีอีย์นั้น สอดคล้องกับแนวทางการทำหัจญ์ของท่านรอซูล คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ในการที่ท่านละหมาดซุฮฺร์และอัสร์ด้วยการย่อและรวมในเวลาแรก(*กือศร์ วะ ญัมอ ตักตีม*) ที่อะเราะพะฮะฮ์ และนี่ก็เป็น ความเห็นของมัซฮับอื่นๆ เช่นเดียวกัน .. วัลลอฮฺ อะอูลัม

เริ่มรูกุฟ

หลังจากละหมาดซุฮ์รและอัสร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม รีบขึ้นอูฐเข้าไปสู่เขตอะเราะะอะฮ์เพื่อรูกุฟ ท่านหยุดอูฐข้างๆ หินใหญ่ที่เชิงภูเขา *ญะบัล เราะห്മะฮ์* ไม่ใช่บนเขาเช่นที่ผู้คนส่วนใหญ่เข้าใจผิด ท่านรูกุฟในขณะที่อยู่บนหลังอูฐ โดยหันไปทางกิบลัต พร้อมๆ กับบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เราะฆิยัลลอฮุ อันฮุม ด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายและขอดุอาอ์พลางยกมือทั้งสองข้าง

เช่นนี้แหละคือสภาพของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในการรูกุฟที่อะเราะะอะฮ์ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ตกดินและแสงสีเหลืองบางส่วนจางหายลง

ในจำนวนดุอาอ์ที่ประเสริฐที่สุดซึ่งท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้อ่านขณะรูกุฟก็คือ

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ »

ท่านยังได้ขอคูอาร์ตด้วยถ้อยคำต่างๆ ที่หลากหลายและ
มากมาย เพราะคูอาร์ตที่ดีที่สุดคือคูอาร์ตในวันอะเราะะพะฮฺ ในจำนวน
นั้นก็คือ

« رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةً ، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ »

เหล่าอูละมาอ์อิสลามได้กล่าวว่า สนับสนุนให้กล่าวตัลบียะฮฺ
ซิกิร คูอาร์ต ตักบีร ตัสบีหฺ ตะฮฺลีล อ่านอัลกุรอาน อิสติซฟาร เตาะบะฮฺ
นาศูหา วิงวอนขอให้อุดพ้นจากไฟนรก ด้วยอาการที่เปี่ยมด้วย
ความนอบน้อม พร้อมทั้งร่ำให้ขอสรรงสรรค์และปัจจัยในชีวิตทั้ง
โลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮฺ ด้วยความเชื่อมั่นว่าอัลลอฮฺจะทรงตอบ
รับ

พร้อมกันนี้ ให้หลีกเลี่ยงมะอฺคิยัตทั้งหมด ซิริก บิดอะฮฺ และ
มุงกัร ห่างไกลจากสภาพซุลมุนวุ่นวาย ตะโกนโหวกเหวก ส่งเสียงดัง
ในการซิกิรหรือขอคูอาร์ต นับประสาอะไรกับการพูดเหลวไหลที่อาจจะ
รบกวนต่อความสงบและความมุ่งมั่นในใจของบรรดาหุจญาญ์คุณ
อื่นๆ ในการทำอิบาตะฮฺระหว่างช่วงเวลาแห่งการตอบรับนี้

ออกสู่มุขตะลิพะฮุ

เมื่อตะวันตกดินและแสงสีเหลืองได้จางหายไปส่วนหนึ่ง คือเป็นที่ชัดเจนว่ากลางคืนได้เข้ามาแล้ว ท่านรอรูซูล คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็นำเหล่าหุญาจญ์ทั้งหลายออกจากอะเราะะพะฮุมุ่งสู่มุขตะลิพะฮุด้วยการขี่อูฐ และเดินทางด้วยความสงบ พร้อมกับกล่าวซิกริ ดุอาอ์ ตัลบิยะฮุ ตักบีร์ และตะฮุลีล

ท่านได้สั่งหุญาจญ์ทั้งหลายว่า "โอ้ ผู้คนทั้งหลาย จง (เดินทางอย่าง)สงบเถิด จง(เดินทางอย่าง)สงบเถิด"

เมื่อถึงมุขตะลิพะฮุ ท่านรีบจัดแจงละหมาดมัฆริบและอิชาอ์ ด้วยการย่อ ท่านไม่ได้ละหมาดสุนัตใดและไม่ได้กล่าวตัสบีห์ระหว่างละหมาดทั้งสอง เมื่อละหมาดมัฆริบและอิชาอ์แล้ว ท่านได้นอนพักจนกระทั่งก่อนศุบหฺจึงได้ลุกขึ้นจากที่นอน

นี่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในการพักค้างคืนที่มุขตะลิพะฮุ ถึงแม้ว่าการพักที่มุขตะลิพะฮุจนเลยเที่ยงคืนไปเล็กน้อยก็ถือว่าใช้ได้สำหรับผู้หญิง คนที่อ่อนแอ และผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการหุญาจญ์เพื่อให้พวกเขาเข้าไปยังมินา

ตามความเห็นในมัซฮับชาฟีอี๊ยะและหันบะลี๊ยะ เห็นว่าเป็นชุนนะฮฺให้ละหมาดมัฆริบและอิชาอ์เป็น *ญัมอฺ ตะอ์คิร* (ละหมาดในเวลาอิชาอ์) ด้วยหนึ่งอะซานและสองอิกอมะฮฺ ทางที่ดีให้รีบละหมาด

ทันทีเมื่อถึงมุขตะลิพะฮุ ณ สถานที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้พักค้างคืน ก่อนที่จะจัดสิ่งของต่างๆ ยกเว้นของบางชิ้นที่จำเป็นต้องจัดจริงๆ

ในคืนนั้น ส่งเสริมให้หุจญาญ์กล่าวตัลบียะฮุและขอดุอาอ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ได้ทำตัวอย่างในการอิบาดะฮุอย่างยึดเยื้อมากในคืนที่ท่านค้าง ณ มุขตะลิพะฮุ

มุ่งสู่ อัล-มัซอ์ อัล-หะรอม

วันรุ่งขึ้น ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ละหมาดศุบห์เมื่อถึงเวลาด้วยอะซานและอิกอมะฮุ จากนั้นก็ได้ขึ้นอุฐของท่านมุ่งจากที่พักค้างคืนไปยังสถานที่ซึ่งเรียกว่า อัล-มัซอ์ อัล-หะรอม คือสถานที่บริเวณภูเขา กุชะฮุ ระหว่างมุขตะลิพะฮุและมินา

ท่านหยุด ณ อัล-มัซอ์ อัล-หะรอม และหันไปทางกิบลัตพร้อมกับขอดุอาอ์ ตัลบียะฮุ กล่าวถ้อยคำที่แสดงถึงเอกภาพของอัลลอฮุ จนกระทั่งแสงสีเหลืองของดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้น

ท่านกล่าวว่า "นี่คือกุชะฮุ มันเป็นเมากิฟ(ที่ฎูฟหรือที่หยุดขอดุอาอ์) และมุขตะลิพะฮุทั้งหมดก็เป็นเมากิฟ" (บันทึกโดย อัต-ติรมิซียฺ เป็นหะดีษ หะสันเศาะฮีหฺ)

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ชัดเจนว่า อัล-มัซอ์ อัล-หะรอม คือส่วนหนึ่งของมุขตะลิพะฮุ ซึ่งเป็นที่ที่ประเสริฐที่สุดสำหรับการหยุดพัก

กล่าวซิกิริและชอดูอาร์ ระหว่างช่วงเวลาหลังศุภหัจจนกระทั่งปรากฏ
แสงสีทองของดวงอาทิตย์ในวันนะหัท(วันที่สิบ) ถึงแม้ว่าสถานที่ใน
เขตมูชตะลิพะฮุทุกแห่งล้วนใช้ได้สำหรับการหยุดพักในการเดินทางสู่
มินาในเช้าวันนะหัท

และพึงทราบเถิดว่ามูชตะลิพะฮุทั้งหมดอยู่ในเขตดินแดนหะ
รวมเช่นกัน

ห้ามปรามการทำอะคิยัตและมุงกัร

ระหว่างการเดินทางจากมูชตะลิพะฮุสู่มินา ได้มีเหล่าหญิงรูป
งามกลุ่มหนึ่งซึ่งอุฐผ่านข้าง ๆ อุฐของท่านรอซูล คีอลลัลลอฮฺ อะลียฮิ
วะสัลลัม เป็นเหตุให้เด็กหนุ่มที่ชื่อ อัล-ฟฎัล ซึ่งซึ่งอุฐอยู่กับท่านรอซูล
หันไปมองพวกนาง ท่านรอซูลจึงใช้มือของท่านปิดหน้าของอัล-ฟฎัล
เพื่อห้ามไม่ให้เขามองหญิงต่างเมืองพวกนั้น แต่เด็กหนุ่มยังพยายาม
ชะเง้อมองอีก ดังนั้นท่านรอซูลจึงหันหน้าของเขาไปทางอื่นและเอา
มือของท่านปิดหน้าเขาอีกครั้ง เพื่อเป็นการห้ามมุงกัรที่อัล-ฟฎัล
กำลังทำอยู่ด้วยความสามารถของท่าน

หะดีษนี้บ่งชี้ว่า ท่านรอซูล คีอลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสัลลัม
เน้นหนักมากในการห้ามปรามอะคิยัตและมุงกัรในขณะประกอบพิธี
หัจญ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาสายตาไม่ให้มองสตรี เพราะสิ่งนั้น
อาจจะส่งผลเสียต่อความสมบูรณ์ของหัจญ์มับูร

เพราะฉะนั้น เราทั้งหลายจึงควรร่วมน้อมรับฟังการห้ามปรามของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม โดยเฉพาะช่วงที่ประกอบพิธีหัจญ์ ด้วยความยำเกรงที่เปี่ยมล้นต่ออัลลอฮ์ซึ่งทรงเป็นสักขีต่อการทำเพิกเฉยหัจญ์ของเรา ผู้ใดที่หลงพลาดเข้าไปในหลุมพรางของมะอศียัต ให้เขารีบอิสติฆฟารขอภัยโทษและเตาบะฮุกลับตนต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอภัยและเมตตา

และพึงจำไว้ว่า บรรดาหุจญาจณ์ทุกกลุ่มล้วนมีหน้าที่ในการห้ามปรามมุงกัรเท่าที่มีความสามารถจะทำได้ ด้วยวิธีการที่เปี่ยมด้วยหิกมะฮฺ(วิทย์ปัญญา สุขุม รอบคอบ)ตลอดช่วงฤดูกาลของการทำหัจญ์

วาดียฺ อัล-มุหฺร์สิรฺ

ระหว่างการเดินทางไปยังมินา เมื่อท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มาถึงวาดียฺ อัล-มุหฺร์สิรฺ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมินา (ปัจจุบันมีป้ายข้างทางบอกถึงสถานที่ตั้งของวาดียฺ อัล-มุหฺร์สิรฺนี้) ท่านเร่งอุฐุเล็กน้อยแต่ยังคงรักษาสภาพการเดินทางที่สงบเสงี่ยมอยู่

ที่มินา .. ขว้างหิน

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งอุฐุผ่านทางเส้นกลางของมินามุ่งไปยัง *ญัมเราะฮฺ อัล-อะเกาะบะฮฺ* ซึ่งอยู่ปลายสุดของ

มินาทางฝั่งมักกะฮฺ ท่านขว้างเสาหิน ญัมเราะฮฺ อัล-อะเกาะบะฮฺ ด้วย ลูกหินเจ็ดลูกเล็กๆ ขณะขว้างนั้นท่านหยุดกล่าวว่าตลิบิยะฮฺชั่วคราวแต่กล่าวว่าตักบีร์ (อัลลอฮฺ อักบَر) ทุกครั้งที่ท่านขว้างลูกหินแต่ละลูกแทน โดยท่านยังขี้อยู่นหลังอุฐซึ่งหยุดอยู่กลางวาดีพร้อมทั้งให้มักกะฮฺ อยู่ฝั่งซ้ายมือและมินาอยู่ฝั่งขวามือ

ญาบิร เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า "ท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ขว้างหินญัมเราะฮฺ อัล-อะเกาะบะฮฺ ในช่วงเวลาฎุฮา" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

คุณบะฮฺของท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในวันนะหฺร์

ในวันนะหฺร์(วันที่สิบซุลหิจญะฮฺ) ท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวคุณบะฮฺที่มินา มีเนื้อความดังนี้

1. แท้จริงแล้ว เลือดเนื้อ ทรัพย์สินสมบัติ และเกียรติของพวกเขาท่าน โอ้ มุสลิมทั้งหลาย เป็นสิ่งต้องห้ามจากการละเมิดล่วงล้ำอย่างอธรรมโดยเด็ดขาด เจกเช่นความต้องห้ามของวันนี้สำหรับพวกเขา ความต้องห้ามของเดือนนี้สำหรับพวกเขา และความต้องห้ามของสถานที่นี้ (ท่านกล่าวทวนหลายครั้ง)

2. พวกท่านอย่าได้กลับไปเป็นมูรตัด(ตกศาสนา) หลังจากที่ได้รับอิสลาม ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้พวกท่านฆ่าฟันกันเอง
3. ให้ร่วมกันเผยแพร่อิสลาม คือการเผยแพร่คำสอนของอัลลอฮฺสู่มวลมนุษยชนซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่วาญิบไม่ว่าจะเป็นการรับจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และถ่ายทอดสู่ประชาชาติของท่าน หรือรับจากคนที่ร่วมเป็นสักขีและรับจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และถ่ายทอดสู่ผู้อื่นที่ยังไม่ได้รับและไม่ได้ร่วมเป็นสักขีพยานในวันนั้น .. ขออัลลอฮฺเป็นผู้ช่วยเหลือ .. "จงให้ผู้ที่ร่วมสักขีเผยแพร่ไปยังผู้ที่ไม่อยู่ ณ ที่นี้" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

ในจำนวนโอวาทและคำสอนของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีหา

1. จงรับเอาวิธีการทำหัจญ์จากฉัน

ที่มีนาในวันนะหฺร์ ขณะที่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ขว้างเสาหิน อัล-อะเกาะบะฮฺนั้น ท่านได้กล่าวว่า "พวกท่านจงรับเอาวิธีการทำหัจญ์จากฉัน เพราะฉันไม่รู้ว่ามีบางทีฉัน

อาจจะไม่ได้ทำหัจญ์อีกแล้วหลังจากนี้" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ 2:191-192 มุสลิม 192)

ดังนั้น พวกเราทั้งหลายมาร่วมกันปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ด้วยการรับเอาวิธีการทำหัจญ์จากท่าน ด้วยความศรัทธาและความรักที่เปี่ยมล้นต่อท่าน

2. เชื้อฟังกูผู้นำ

ในจำนวนเนื้อความเทศนาของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม แก่ประชาชาติของท่านขณะที่ประกอบพิธีหัจญ์ที่มีนาอัน ท่านกล่าวความว่า "หากมีทาสผิวดำซำยังจมูกขาด ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้นำพวกท่านด้วยคัมภีร์ของอัลลอฮ์ผู้สูงส่ง พวกท่านก็จงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขา" (บันทึกโดยมุสลิม 1298)

3. ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม อำลาประชาชาติของท่าน

ขณะที่อยู่ ณ บริเวณ ญัมเราะฮ์ อัล-อะเกาะบะฮ์ ในวันนั้นะห์รนั้นเอง ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า "นี่คือวัน อัล-หัจญ์ อัล-อักบร (วันหัจญ์ที่ยิ่งใหญ่) โอ้อัลลอฮุ ขอพระองค์ทรงเป็นสักขีพยาน"

จากนั้น ท่านก็ได้กล่าวอ้อลา ะดาว์ กับบรรดาผู้คน เป็นเหตุ
ให้คนทั้งหลายพากันกล่าวว่า "นี่คือหัจญ์อะดาว์ (หัจญ์อ้อลา)"
(บันทึกโดยอัล-บุคอรี 2:192)

เชือดสัตว์ฮัจญ์และรับประทานเนื้อ

หลังจากขว้างหินเสร็จ ท่านรอซูล คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสลัลม มุ่งไปยังสถานที่เชือดสัตว์ฮัจญ์(สัตว์เชือดสำหรับผู้ทำหัจญ์
ตะมัดตุอ์และหัจญ์กิรอน)ซึ่งอยู่ในบริเวณมินาเช่นกัน ท่านได้เชือดอูฐ
ด้วยมือท่านเองจำนวนหกสิบสามตัว จากนั้นจึงได้มอบหมายให้อะลี
บิน อปีฏอิลิบ เราะะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ เป็นผู้รับหน้าที่เชือดอูฐที่เหลือ
ทั้งหมดแทนจนครบหนึ่งร้อยตัว

แล้วท่านรอซูลก็สั่งให้นำเอาเนื้อจากอูฐทุกตัว ตัวละชิ้น
นำไปปรุงเป็นอาหาร ท่านรอซูล คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ ะสลัลม ได้
รับประทานเนื้อสุกเหล่านั้นพร้อมกับน้ำที่ได้จากการต้มเนื้อ ส่วนเนื้อ
ที่เหลือท่านได้แจกจ่ายเป็นเศษะตะเกาะฮฺแก่บรรดาคนยากจน และ
ท่านได้กล่าวว่า "ใครที่อยากจะเอาเนื้อนี้ก็จงเอาไปเถิด"

นี่คือแนวทางปฏิบัติตามโองการของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴾

[الحج : 28]

ความว่า "ตั้งนั้น จงรับประทานจากมัน
(หมายถึงเนื้อของสัตว์เชือด) และจงให้ทาน
แก่บรรดาผู้ขัดสนยากจน"

โกนผม

หลังจากเชือดอัญสุเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านรอซูล คือลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัม ก็เรียกช่างโกนผม ท่านโกนผมที่มินา โดยเริ่มจากด้านขวาของศีรษะ และนี่คือตัวอย่างของท่านในการเปลื้องอิหฺรอม หัจญ์หรือที่เรียกว่า ตะหฺลุลฺ เอาวัล ท่านได้โกนผมและขอคูอาร์ฮ์ภัยโทษต่ออัลลอฮฺสามครั้งสำหรับผู้ทำหัจญ์ที่โกนผม และขอคูอาร์ฮ์หนึ่งครั้งสำหรับผู้ทำหัจญ์ที่ตัดผมเพียงอย่างเดียว (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ และมุสลิม)

ด้วยการเปลื้องอิหฺรอม ตะหฺลุลฺ เอาวัล นี้ ผู้ทำหัจญ์สามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ห้ามทำขณะอยู่ในอิหฺรอมได้ ยกเว้นการร่วมหลับนอนกับภรรยา ซึ่งประการหลังนี้ไม่สามารถกระทำได้นอกจากเสียจากต้องออกด้วยการตะหฺลุลฺครั้งที่สองด้วยการ *ฎะวาฟ อีฟาฎะฮฺ* และ *สะแอ* เท่านั้น

เงาะวาท อีฟาเงาะฮฺ ที่บียตุลลอฮฺ และตีมน้ำซัหมซัหม

หลังจากนั้น ท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ขี้อูฐไปยังบียตุลลอฮฺเพื่อเงาะวาท อีฟาเงาะฮฺ ซึ่งเป็นเงาะวาท รุกัน ในพิธีหัจญ์ เป็นการสนองรับคำสั่งของอัลลอฮฺที่ว่า

[الحج: 29] «وَلَيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ»

ความว่า "และจงเงาะวาท ณ บ้านอันเก่าแก่
(หมายถึงกะอฺบะฮฺ)"

ท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ละหมาดซุฮฺรฺของวันที่สิบที่มักกะฮฺ จากนั้นท่านได้ไปหาเหล่าลูกหลาน *บนิ อับดุลมุฏฏ* เงาะลิบ ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการน้ำซัหมซัหมแก่ผู้คน ท่านรับน้ำซัหมซัหมจากพวกเขามาดื่ม และท่านยืมตีมน้ำซัหมซัหมโดยไม่ได้ตั้งใจ

สระแอรระหว่างเขาเศาะฟาและมัรวะฮฺ

สำหรับหุจญาจญ์ที่ทำให้จญ์ตะมัตตุอฺ เช่นหุจญาจญ์จากประเทศไทย ควรต้องมุ่งไปยังเขาเศาะฟาเพื่อทำการสะแอทันที่ที่เสร็จจากเงาะวาทอีฟาเงาะฮฺ

ส่วนท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น ท่านไม่ได้ทำให้จญ์ตะมัตตุอฺ แต่ท่านทำให้จญ์กิรอนหรือหัจญ์อิฟรูด ท่านจึงไม่ได้สะแออีกหลังจากเงาะวาท สำหรับผู้ที่ต้องการสะแอตาม

แบบอย่างของท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ให้เรามาดูว่า
ท่านสะอาดอย่างไรหลังจากภูเขาไฟฤดูมตอนที่ท่านมาถึงมักกะฮฺ
ท่านจะเดินผ่านประตูเศาะฟามุ่งไปยังเขาเศาะฟา เมื่อมาถึง
ใกล้เชิงเขาท่านกล่าวว่า

«إِنَّ الصَّافَاَ وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ [البقرة:

158]، أَبْدَأُ بِهَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

ความว่า "แท้จริง เศาะฟา และ มัรวะฮฺ นั้น
เป็นส่วนหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์ของอัลลอ
ฮฺ (จากสุเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ 158) ฉันขอเริ่ม
(ทำ)ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้เริ่ม(ในโองการของ
พระองค์)"

ท่านเริ่มสะอาดจากฝั่งเขาเศาะฟาและสิ้นสุดที่ฝั่งมัรวะฮฺ โดย
เดินขึ้นเศาะฟาจนกระทั่งเห็นบัยตุลลอฮฺ แล้วหันไปทางบัยตุลลอฮฺ
และกล่าวถ้อยคำอันแสดงถึงเอกภาพของอัลลอฮฺและกล่าวตักบีร์ด้วย
สำนวนว่า

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ

الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ
وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่อัลลอฮ์
เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคีใด ๆ
ทั้งสิ้น เป็นสิทธิของพระองค์ซึ่งอำนาจการ
ครอบครองและการสรรเสริญ และพระองค์
ทรงสามารถเหนือทุก ๆ สิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
เว้นอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ทรงทำให้
สัญญาเป็นจริง ทรงช่วยเหลือบ่าวของ
พระองค์ ทรงทำให้กลุ่มพวกเหล่านั้นพ่ายแพ้
ด้วยพระองค์เองเพียงผู้เดียวเท่านั้น"

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวเช่นนั้นสาม
ครั้ง และสอดแทรกดูอาร์ต่างๆ ระหว่างสามครั้งนั้น จากนั้นก็ลงเดิน
มุ่งไปยังเขามัรวะฮ์ และเมื่อถึงบริเวณท้องวาดียฺ(ปัจจุบันมีไฟสีเขียว
ติดไว้เป็นเครื่องหมาย)ท่านจะวิ่งช้าๆ โดยก้าวแคบๆ เห็นไหล่
เคลื่อนไหวขึ้นลงๆ จนเมื่อสูดวาดียฺก็จะเดินอย่างปกติอีกครั้ง

เมื่อมาถึงเขามัรวะฮ์ ท่านทำเหมือนที่ได้ทำตอนที่อยู่บนเขา
เศาะฟา(เว้นแต่ไม่ได้กล่าวอายะฮ์ข้างต้นที่กล่าวเมื่อขึ้นเขาเศาะฟา
ครั้งแรก) ท่านจะทำสะอ์เช่นนั้นจบครบเจ็ดรอบที่ฝั่งมัรวะฮ์ และเมื่อ

สิ้นสุดสะแอมี่วะระสุท่านได้กล่าวขอคุดาฮีให้อัลลอฮฺทรงรับภาระงาน
และพิธีการในหัจญ์ทั้งหมด

ด้วยประการฉะนี้ถือว่าจบสิ้นอะมัลที่เป็นรูกันสำหรับพิธีหัจญ์
(ขออัลลอฮฺทรงทำให้มันเป็นหัจญ์ที่มีบารู)

กลับไปค้ำคินที่มินา

เมื่อเฎาะวาฟเป็นที่เรียบร้อย(รวมทั้งสะแอมี่วะระสุสำหรับผู้ที่ทำ
หัจญ์ตะมัตตุอ) และละหมาดซุฮรีในวันนะหฺร์แล้ว ท่านรอซูล
คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม รีบกลับไปมินาและค้ำคินที่นั่น

ขวางหินทั้งสามเสาในวันที่สิบเอ็ด

เมื่อตะวันคล้อยในวันที่สิบเอ็ด ซุลหิจญะฮฺ (เรียกว่า *เยรม์
อัล-กือร*) ท่านรอซูล คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ออกจากเต็นท์ที่
ปักมุงไปยังเสาหินด้วยการเดินเท้า

อัล-ญัมเราะฮฺ อัล-อูลา หรือ อัล-ศุฆรอ (เสาหินต้นแรก)

ท่านเริ่มขวางหินที่ญัมเราะฮฺแรกซึ่งอยู่ถัดไปจากมัสยิด อัล-
ค็อยฟี โดยให้หมักกะฮฺอยู่ทางขวามือและมินาอยู่ฝั่งซ้ายมือท่าน

ท่านขวางลูกหินเจ็ดลูก โดยขวางทีละลูกพร้อมๆ กับการ
กล่าวดักบิร (*อัลลอฮฺ อักบร*) ทุกครั้งที่ขวางลูกหินเหล่านั้น แล้วท่านก็

ย้ายไปด้านหน้าซึ่งมีที่ว่างพอควรเพื่อขอยืนดูอาร์ตออัลลอสูโดยหันไปทางกิบลัตและยกมือทั้งสองข้าง และนับว่าเป็นการขอดูอาร์ตที่นานทีเดียว

อัล-ญัมเราะฮฺ อัล-วุสฏอ (เสาหินต้นกลาง)

จากนั้นท่านก็เดินไปขวังลูกหินที่ญัมเราะฮฺอันกลางด้วยลูกหินเจ็ดลูก โดยย้ายไปอยู่ฝั่งตรงข้ามกับเสาหินต้นแรกคือทำให้มีนาอยู่ด้านขวามือและมักกะฮฺอยู่ด้านซ้ายมือแทน ท่านกล่าวตักบีร์ทุกครั้งที่ขวังลูกหินเหล่านั้น แล้วย้ายไปด้านหน้าฝั่งซ้ายมือซึ่งมีที่ว่างพอควรเพื่อขอยืนดูอาร์ตออัลลอสูโดยหันไปทางกิบลัตและยกมือทั้งสองข้าง และขอดูอาร์ตนานเช่นเดียวกัน

ญัมเราะฮฺ อัล-อะเกาะบะฮฺ

หลังจากนั้นท่านก็เดินไปขวังลูกหินที่ญัมเราะฮฺ อัล-อะเกาะบะฮฺ จากฝั่งทอฆวาตีญ์(ที่ราบของช่องเขา)ด้วยลูกหินเจ็ดลูก จากนั้นท่านก็เดินกลับทันทีโดยไม่ได้หยุดเพื่อขอดูอาร์ตใดๆ อีก

ผู้ที่อนุโลมให้ค้ำคินนอกมิฮา

เนื่องจากอับบาส บิน อับดุลมุฏฏะวะลิบ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ มีหน้าที่ให้บริการน้ำดื่มแก่หุญาจญ์ ดังนั้นจึงได้ขออนุญาตจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม เพื่อกลับไปค้ำคินที่มักกะฮฺ

ท่านรอซูลก็อนุโลมให้ เช่นที่ท่านอนุโลมให้บรรดาผู้เฝ้าอูฐค้างคืน นอกมินาพร้อมๆ กับอูฐของพวกเขา และอนุญาตให้พวกเขาว่างหินวันนัฮ์ร(วันที่สิบ)เสร็จแล้วก็ให้พวกเขาว่างหินของสามวันที่เหลือภายในวันใดๆ ก็ได้ตามที่สะดวก โดยรวมการว่างหินทั้งหมดเป็นครั้งเดียวเท่านั้น

นะฟัร เหาวัล (ออกจากมินารอบแรก)

สำหรับหุญาจญ์ที่ต้องการออกจากมินารอบแรก ให้รีบออกจากบริเวณมินาก่อนดวงอาทิตย์ตกในวันที่สิบสองซุลหิจญะฮ์

นะฟัร ซาหีย์ (ออกจากมินารอบสอง) และ อัล-มุหัทศ็อบ

ท่านนบี ศ็อลลัลลฮู อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ได้ออกจากมินาในนะฟัร เหาวัล แต่ท่านล่าช้าในการออกจากมินากระทั่งได้ขว่างหินจนครบวันตัซริกทั้งสามวัน(เยาม์ อัล-กีอูร, เยาม์ อัล-นะฟัร อัล-เหาวัล, เยาม์ อัน-นะฟัร อัช-ซาหีย์) ท่านย้ายออกจากมินาในวันที่สิบสามหลังตะวันตกล้อย(หลังขว่างหิน) มุ่งไปยังสถานที่ที่เรียกว่า อัล-มุหัทศ็อบ ไกลๆ กับมักกะฮ์ ท่านละหมาดซุฮ์ร อัสร์ มัฆริบ และอิซาฮ์ ที่นั่นซ้ำได้นอนหลับอีกหนึ่งคืนด้วย

เงาะวาฬ วดาฬ

จากนั้นท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ก็สั่งให้ ขบวนการที่มาพร้อมกับท่านไปที่บัยตุลลอฮฺเพื่อทำการเงาะวาฬ วดาฬ (เงาะวาฬอำลาเพื่อเดินทางกลับภูมิลำเนา) ทุกคนได้เงาะวาฬ วดาฬ ก่อนละหมาดศุบห์

เงาะวาฬของท่านหญิง เศาะฟียะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา

ท่านหญิงเศาะฟียะฮฺ บินติ หุัยย เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา ภรรยา ของท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้ทำการเงาะวาฬอิฟา เงาะฮฺ ในวันที่สิบ หลังวันนั้นปรากฏว่านางมีรอบเดือน นางได้บอก กับท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ในวันที่คนอื่นต้องการ เงาะวาฬวดาฬ ท่านถามว่า "นางจะเป็นสาเหตุห้ามเราไม่ให้ ออกเดินทางเพราะไม่ได้เงาะวาฬกระนั้นหรือ?" เศาะหาบะฮฺได้ ตอบว่า "นางได้เงาะวาฬอิฟาเงาะฮฺแล้วในวันที่สิบ" ท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม จึงตอบว่า "ท่านเช่นนั้นก็เพียงพอ แล้ว นางไม่เป็นเหตุที่จะห้ามเราไม่ให้เดินทางอีก จึงออก เดินทางเถิด นางไม่ต้องเงาะวาฬวดาฬอีกแล้ว"

หะดีษนี้เป็นหลักฐานสำคัญประการหนึ่งของอุละมาฮ์ฟิกฮฺที่ เห็นพ้องกันว่า สตรีที่มีรอบเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตรไม่ จำเป็นต้องเงาะวาฬวดาฬ และไม่ต้องจ่ายสิ่งใดเป็นการชดใช้อีกแต่

อย่างใด (ดู ฮิตายะฮุ อัส-ซาลิก อีลา อัล-มะซาอิบ อัล-อรับะอะฮุ ฟี อัล-มะนาสิค ของ อิบน์ ญะมาอะฮุ 3:1237)

กลับสู่มะดีนะฮ์

หลังจากนั้นท่านรอซูล คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม พร้อมกับขบวนเศาะหาบะฮ์ก็เดินทางกลับมะดีนะฮ์ในวันพุธที่สิบสี่เดือนซุลหิจญะฮ์ปีที่สิบแห่งอิญญ์เราะฮ์ศักราช

ปิดท้าย

พี่น้อง ญุญฟูเราะห์มาน อาคันตุกะแห่งอัลลอฮ์ทั้งชายหญิงที่รักทุกท่าน ..

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการกล่าวสำหรับพี่น้องผู้เป็นแขกของอัลลอฮ์ (ญุญฟู อรั-เราะห์มาน) ที่รักทุกท่านในวันที่เจ็ดซุลหิจญะฮ์นี้ หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงทำให้ถ้อยคำเหล่านี้เป็นแนวทางประการหนึ่งในการประกอบพิธีหัจญ์มับบูร พร้อมๆ กับ "12 โอวาทแต่อาคันตุกะของอัลลอฮ์" ที่เคยให้ไว้ก่อนหน้านี้

จุดประสงค์หลักสำหรับข้าพเจ้าก็คือ เพื่อให้ทุกท่านได้รับเตาฟีกจากอัลลอฮ์ทำให้หัจญ์ครั้งนี้เป็นหัจญ์มับบูร ซึ่งไม่มีผลตอบแทนใดๆ นอกจากสวนสวรรค์ในวันอาคีเราะฮ์ รวมทั้งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันผ่านเครื่องหมายแห่งความสมณะต่อโลกดุนยาและ

มุ่งหวังปรารถนาต่ออาคิเราะฮฺ อีกทั้งความอิดคลาศในการอิบาดะฮฺ
ต่ออัลลอฮฺและการทำดีระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ ภายใต้ความ
มุ่งหวังที่จะร่วมกันสร้างความยุติธรรม ความเป็นเอกภาพของ
ประชาชาติสายกลาง และกระจายความเมตตาแห่งอิสลามสู่สากล ..
อามีน

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ
حَسَنَةً، وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ
أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ،
وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ،
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ

وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

พี่น้องของท่าน ..

อิสมาอีล ลุดฟี จะปะกียา